

การใช้เฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ
THE USE OF FACEBOOK CLOSED GROUPS TO IMPROVE LEARNING
ACHIEVEMENT IN THE ENGLISH PHONETICS COURSE

รัชดา พงศ์ไพรัตน์

RACHADA PONGPRAIRAT

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, THEPSATRI RAJABHAT UNIVERSITY

จังหวัดลพบุรี

LOP BURI

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กและ 2) วัดเจตคติของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 52 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน รวม 15 ชั่วโมง แบบวัดเจตคติ และแบบทดสอบการออกเสียงสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีกลุ่มเดียว (one sample t-test) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง หลังการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กพบว่า การทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คิดเป็นร้อยละ 74.92 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์ 70% กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการวัดเจตคติของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กพบว่า หัวข้อการประเมินที่มีระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วยให้ฝึกฝนได้ด้วยตนเองได้บ่อยครั้งตามที่ต้องการตามความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน ($M=4.65$, $S.D.=0.56$) รองลงมาคือ ทำให้มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพร้อมกัน ($M=4.63$, $S.D.=0.53$) และมีความสะดวกในการเรียนรู้ได้เมื่อมีเวลาว่างและสามารถเรียนรู้ที่ใดก็ได้ ($M=4.56$, $S.D.=0.64$)

คำสำคัญ: เฟซบุ๊ก, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้, สัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this study were to: 1) evaluate the learning achievement of the course English Phonetics after the out-of-class learning activities using Facebook and 2) measure the attitudes of the students after using the learning activities. The sample subjects were first year English majors of Thepsatri Rajabhat University ($n=52$). The instruments were three lesson plans (15 hours), an attitude measurement test, a pronunciation test. The quantitative data were analysed using descriptive statistics, namely, mean, standard deviation and one sample t-test and the qualitative data analysis were based on content analysis.

The findings suggested that 1) the learning achievement of the subjects improved after the out-of-class learning activities using Face book, with the post-test mean score of 37.46 out of 50 (74.92%). Comparing to the criterion of 70%, it was found that the post-test mean score was higher than the criterion at the significance level of .05, and 2) the attitude measurement indicated that the topic obtaining the top three mean scores were: aiding the self-practice as often as desired based on the individual's learning ability ($M=4.65$, $S.D.=0.56$), convenient as a means to disseminate information simultaneously ($M=4.63$, $S.D.=0.53$), and convenient for self-learning anytime and anywhere ($M=4.56$, $S.D.=0.64$).

Keywords: Face book, learning achievement, English phonetics

บทนำ

การสื่อสารโดยผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีบทบาทอย่างสูงในการสื่อสารในยุคปัจจุบันเช่นเฟซบุ๊ก (Face book) ยูทูป (YouTube) อินสตาแกรม (Instagram) เป็นต้น โดยเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่สามารถส่งสารไปสู่คนจำนวนมากให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วทุกที่ ทุกเวลาด้วยอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ เช่น คอมพิวเตอร์หรือสมาร์ตโฟน เป็นต้น (วรรณพร กลิ่นบัว, 2553; แอนณา อิมจำลอง และวิไลวรรณ จงวิไลเกษม, 2556) และจากการที่เฟซบุ๊กได้เข้ามามีบทบาทและได้รับความนิยมมากขึ้นและมีจำนวนผู้ใช้ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติผู้ใช้เฟซบุ๊กย้อนหลัง 3 ปี คือจากปีพ.ศ. 2560-2562 พบว่ามีจำนวนผู้ใช้เพิ่มขึ้นจาก 25.7, 26.3 และ 26.9 ล้านคน ตามลำดับ (Moore, 2020) จึงทำให้ในปัจจุบันนักศึกษาและอาจารย์แทบจะทุกคนมีบัญชีผู้ใช้เป็นของตนเองด้วยจุดเด่นของเฟซบุ๊กที่มีข้อจำกัดน้อยในการใช้งาน ทำให้สามารถขยายเครือข่ายเพื่อนได้เป็นจำนวนมากและรวดเร็ว เฟซบุ๊กจึงสามารถนำมาใช้นับสนุนการจัดการเรียนรู้และช่วยในการจัดการเรียนการสอนในกรณีที่มีเวลาเรียนไม่เพียงพอเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเฟซบุ๊กยังมีศักยภาพที่จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารและสามารถประยุกต์สำหรับการเรียนการสอนหรืออื่นๆได้ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าถึงได้ง่ายจากกลุ่มคนที่อยู่ในวัยเรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา (กุลชัย กุลตวนิช, ชุติวัดน์ สุวัตติพงศ์, นवलล่อ ทวีชศรี และเกษมสันต์ สกุรัตน์, 2554; ระวี แก้วสุกใสและชัยรัตน์ จุสปาโล, 2556) เนื่องจากทุกคนสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ง่ายโดยผ่านสมาร์ตโฟน ซึ่งเฟซบุ๊กเป็นหนึ่งในเครื่องมือระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูง เนื่องจากใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและประหยัดเวลา

รายวิชาสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ เป็นรายวิชาเอกบังคับในหลักสูตร ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จากผลการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสัทศาสตร์ ภาษาอังกฤษเป็นเวลาหลายภาคเรียน พบว่า ปัญหาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จากการสอบออกเสียงนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เนื่องจากเวลาในการฝึกฝนในชั้นเรียนไม่เพียงพอในการฝึกปฏิบัติรายบุคคล นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนยังไม่กล้าที่จะออกเสียงในชั้นเรียนเนื่องจากกลัวออกเสียงผิดและอายเพื่อน อย่างไรก็ตาม การจะออกเสียงภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้เรียนต้องมีการฝึกออกเสียงด้วยตนเองนอกชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยเฟซบุ๊ก ซึ่งจะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการออกเสียงของนักศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาดังกล่าวได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (learner autonomy) ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วยผู้วิจัยจึงออกแบบกิจกรรมการ

เรียนการสอนนอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยเป็นช่องทางในการสื่อสารโดยการโพสต์ (Post) การแบ่งปัน (Share) และการแสดงความคิดเห็น (Comment) เช่น การแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอจากยูทูป ซึ่งมีเนื้อหาสัมพันธ์กับหัวข้อการเรียนการสอนในแต่ละสัปดาห์ ตลอดจนเป็นช่องทางในการไลฟ์บทเรียนการออกเสียงในแต่ละหัวข้อ การแสดงความคิดเห็น การซักถาม ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย โดยไม่ต้องมีการเผชิญหน้ากับผู้สอนโดยตรง ซึ่งจะช่วยลดความกลัวและสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนได้ จึงจะมีผลทำให้ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษซึ่งการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ยังจำเป็นอย่างต่อเนื่องต่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ(Hismanoglu, 2006; Setter & Jenkins, 2005) ซึ่งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้ฟัง (Gilbert, 2008; Seidlhofer, 2001)และพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษอีกด้วย (Harmer, 2015) ดังนั้นการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งเรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษที่จัดแบบคละตามความสามารถมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 52 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาารายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) consonant sounds 2) past and plural endings 3) consonant clusters 4) monophthongs และ 5) diphthongs

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้สามารถช่วยในการเรียนภาษาได้ เช่น พจนานุกรมออนไลน์ เครื่องช่วยสังคมนาออนไลน์โปรแกรมช่วยสอนการออกเสียง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีเครื่องมือสำหรับฝึกฝนด้วยตนเอง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน (Xodabande, 2017) ถึงแม้ว่าเครื่องช่วยสังคมนาออนไลน์จะไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อการศึกษา การสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กก็สามารถใช้เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนและผู้เรียน อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นและเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ดีขึ้นอีกด้วย (Bowman & Akcaoglu, 2014) นอกจากนั้นกลุ่มเฟซบุ๊กยังสามารถใช้เพื่อเสริมเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียนหรือใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนที่จะสอนในครั้งต่อไปได้ (Rezende da Cunha Jr, van Kruistum, & van Oers, 2016)จากสถิติการใช้แอปพลิเคชันเฟซบุ๊กในประเทศไทย พบว่าจำนวนผู้ใช้ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 18-34 ปี (Moore, 2020)ซึ่งนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยก็อยู่ในช่วงอายุดังกล่าว ความคุ้นเคยในการใช้เฟซบุ๊กนี้ ทำให้เป็นช่องทางที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการสอนได้ (Chartton, Magoulas, & Laurillard, 2012) จากรายงานการศึกษาวิจัยเรื่องการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นเครื่องมือเกี่ยวกับการศึกษา (เช่น Baran, 2010; Blattner&Fiori, 2009; Suthiwartharueput &

Wasanasomsithi, 2012) ซึ่งสามารถช่วยผสมผสานระหว่างการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเข้ากับเนื้อหาทางวิชาการได้ โดยสามารถเป็นช่องทางในการแบ่งปันความรู้ เอกสารการสอนในชั้นเรียน แหล่งหาความรู้เสริมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาได้ และนักศึกษายังสามารถใช้เฟซบุ๊กเพื่อพูดคุยกับเพื่อน ค้นหาคำความรู้ใหม่ๆ หรือซักถามข้อสงสัยกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ และในบางกรณีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าเพื่อนที่ไม่ได้ใช้เฟซบุ๊กเพื่อเหตุผลทางการศึกษา (Livingstone, 2008) นอกจากนี้งานวิจัยของ (Madge, Meek, Wellens & Hooley, 2009) ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปี 1 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหราชอาณาจักร มีความเห็นว่าเฟซบุ๊กใช้เป็นช่องทางในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นหลักและยังสามารุใช้เพื่อการเรียนแบบไม่เป็นทางการได้ หรือพูดคุยซักถามเรื่องเกี่ยวกับการเรียน แต่ไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนการสอนอย่างเป็นทางการในชั้นเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เฟซบุ๊กเริ่มเป็นที่สนใจสำหรับแวดวงการสอนภาษาในยุคของก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น เพื่อพัฒนาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ดังงานวิจัยของ Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi (2012) ซึ่งศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เพื่ออภิปรายด้านไวยากรณ์และการเขียน สำหรับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่าเฟซบุ๊กมีประโยชน์มากในการส่งเสริมการอภิปรายเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษามีคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนในด้านไวยากรณ์และการเขียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติในเชิงบวกในการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการเรียนด้านไวยากรณ์และการเขียน เฟซบุ๊กซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการเรียนที่เป็นช่องทางที่สะดวกและน่าดึงดูดใจ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการอภิปรายกับผู้สอนและผู้เรียนที่มีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีกว่า และเฟซบุ๊กยังเป็นเครื่องมือที่มีความสะดวกเหมือนมีผู้สอนส่วนตัวซึ่งมาสอนที่บ้านในเวลาที่เหมาะสมและสามารถฝากคำถามไว้ให้อาจารย์มาตอบในภายหลังได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Al-Tamimi, Al-Khawaldeh, Al Natsheh & Harazneh (2018) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศจอร์แดน มีความเห็นว่าเฟซบุ๊กเป็นประโยชน์มากในการเรียนการสอนด้านการเขียน เนื่องจากช่วยสร้างสภาพแวดล้อมในการเขียนได้อย่างอิสระเกี่ยวกับสิ่งที่ตนสนใจ นอกจากนี้เฟซบุ๊กยังช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษามาเลเซีย (Yunus & Salehi, 2012) โดยการใช้กลุ่มเฟซบุ๊กในการระดมสมองก่อนการเขียน พบว่านักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากการอ่านความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความมั่นใจในการเขียนเนื่องจากรู้ว่าจะมีอ่านความคิดเห็นของตนเองหรือถูกใจ

นอกจากการพัฒนาทักษะด้านการเขียน เฟซบุ๊กยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ เช่นงานวิจัยของวัชรพงษ์หวันสมาน (2558) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางโดยผ่านเฟซบุ๊กและการสอนในห้องเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรระดับสูง จำนวน 118 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดลอง 2 ครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการอ่านเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊กได้ผลดีกว่าการเรียนอ่านในห้องเรียน และผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนผ่านเฟซบุ๊ก สามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนได้เช่นเดียวกับ Shih (2013) ซึ่งใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนแบบผสมผสาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย ในประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เฟซบุ๊กในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาวิชาการและยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และส่งผลให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความเห็นว่าประเด็นสำคัญที่ควรคำนึงถึง คือ ความเสถียรของการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ดังนั้นการใช้เฟซบุ๊กเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน จึงมีประโยชน์มากในการเรียนเสริม แต่ไม่สามารถใช้เฟซบุ๊กในการจัดการสอนได้ตลอดทั้งรายวิชา โดยนักศึกษารู้สึกมีความมั่นใจในการเชิญเพื่อนเข้ากลุ่มหรือโพสต์ข้อความถามเพื่อน และความสามารถทางคอมพิวเตอร์มีผลมากต่อ

ความมั่นใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในเฟซบุ๊กซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rios & Campos (2015) ซึ่งพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลุ่มเฟซบุ๊กและเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนโพสต์ โดยเฟซบุ๊กช่วยกระตุ้นความสนใจและมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้นในการเรียน อีกทั้งช่วยในการทบทวนเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ให้ข้อคิดเห็นว่าเฟซบุ๊กควรเป็นเพียงเครื่องมือเสริมการเรียนในชั้นเรียน ที่ใช้ทบทวนเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียน หรือฝึกฝนเพิ่มเติม และใช้โพสต์เตือนเกี่ยวกับงานที่มอบหมายไปเท่านั้น แต่ไม่ควรโพสต์เนื้อหาหรืองานที่มอบหมายในนักศึกษาทำก่อนเข้าชั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษาสนใจสิ่งที่สอนในห้องเรียนส่วนในบริบทของนักศึกษาไทย Saengsawang (2013) พบว่านักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้กิจกรรมเสริมในกลุ่มเฟซบุ๊ก โดยมีกรมมอบหมายให้ทำกิจกรรมหรือการบ้านในเฟซบุ๊กถึงแม้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับงานของ Tananuraksakul (2015) ซึ่งพบว่ากลุ่มเฟซบุ๊กมีอิทธิพลเชิงบวกต่อเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนวิชาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเฟซบุ๊กทำให้เกิดความสะดวกในการเรียน ผ่อนคลาย รู้สึกสนุกและกระตือรือร้นในการเรียน ประหยัดเงินและเวลา อีกทั้งยังช่วยลดช่องว่างระหว่างผู้สอนและผู้เรียนได้

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่ที่ศึกษาเรื่องการใช้กลุ่มเฟซบุ๊กจะมีจุดประสงค์ในการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการเขียนจากการแสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊กหรือการอ่านโพสต์หรือใช้เพื่อสนทนาอภิปราย ให้ผลสะท้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ นอกเหนือจากการเขียนและการอ่าน ผู้เรียนยังสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยอาศัยเทคโนโลยีและเครือข่ายออนไลน์อื่นนอกจากเฟซบุ๊กได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น Mbah, Mbah, & Iloene (2014) ซึ่งศึกษาประสบการณ์และความคาดหวังของผู้เรียนในการใช้พอดคาสต์ในการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไนจีเรีย พบว่าการใช้พอดคาสต์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางภาษาหรือเพศ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้เรียน โดยนักศึกษาเห็นว่าพอดคาสต์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการออกเสียงในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสัตวศาสตร์ภาษาอังกฤษได้ ส่วน Xodabande (2017) ศึกษาการใช้แอปพลิเคชันเทเลแกรม (Telegram) ซึ่งเป็นที่นิยมมากในประเทศอิหร่าน เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์อื่น เช่น ทวิตเตอร์ ยูทูบ และเฟซบุ๊ก ถูกจำกัดการเข้าถึงในประเทศอิหร่าน ดังนั้นผู้สอนและผู้เรียนจึงเลือกใช้แอปพลิเคชันเทเลแกรมในการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีการพัฒนาการออกเสียงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ส่วน AlSaleem (2018) พบว่ากิจกรรมในเฟซบุ๊กช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมทั้งการออกเสียงของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศจอร์แดนเช่นกัน

ดังนั้นจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าสื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะกลุ่มเฟซบุ๊กสามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการวิจัยด้านการอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ การพูดสื่อสาร การออกเสียงภาษาอังกฤษพบว่าการใช้กลุ่มเฟซบุ๊กสามารถเป็นเครื่องมือเสริมการเรียนในชั้นเรียน หรือทบทวนบทเรียนหรือฝึกฝนเพิ่มเติม โดยใช้ประโยชน์จากข้อดีของเฟซบุ๊กในการใช้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและผู้สอนได้ในบรรยากาศแบบผ่อนคลาย เป็นกันเอง โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลในกลุ่มเฟซบุ๊กได้ตามเวลาที่ตนเองสะดวก จึงทำให้รู้สึกสนุกในการเรียน เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและทำให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 กลุ่มเฟซบุ๊กรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ

1.2 แบบวัดเจตคติของนักศึกษาในการจัดการเรียนรู้ชั้นห้องเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับเจตคติของผู้ตอบแบบสอบถาม 5 ระดับตามแบบของลิเคอร์ท (5-point Likert scales) และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของวัชรพงษ์ หวันสมาน (2558) และนำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองนำร่อง และหาค่าความเชื่อมั่นที่ได้จากการทดลองนำร่องกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ($\alpha = 0.847$) ซึ่งมากกว่า 0.7 แสดงว่าแบบวัดเจตคตินี้มีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจมากยิ่งขึ้นและนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (George & Mallery, 2003).

1.3 แบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 5 หัวข้อ ได้แก่ 1) consonant sounds 2) past and plural endings 3) consonant clusters 4) monophthongs และ 5) diphthongs ซึ่งแต่ละหัวข้อประกอบด้วยคำศัพท์ 30 คำ ซึ่งนำมาจากรายการคำศัพท์ในบทเรียนในแต่ละหัวข้อที่เรียนในชั้นเรียน

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ผู้สอนตั้งกลุ่มเฟซบุ๊กประจำรายวิชาชื่อกลุ่ม “สหศาสตร์ภาษาอังกฤษค.บ.” และให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชานี้จำนวน 52 คน เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม

2.2 แจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้เฟซบุ๊กกลุ่มให้สมาชิกทราบดังนี้

1) เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน โดยผู้สอนจะโพสต์คลิปวิดีโอที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนในชั้นเรียน เช่น การทำงานของอวัยวะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง การทำงานของเส้นเสียง และแอปพลิเคชันสำหรับการฝึกออกเสียงโดยใช้สัทอักษรสากล คลิปวิดีโอจากยูทูปเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน เป็นต้น ซึ่งผู้สอนจะมอบหมายให้นักศึกษาทุกคนได้ศึกษาเพื่อใช้ในการอภิปรายในชั้นเรียนในสัปดาห์ถัดไปหรือใช้เพื่อศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน

2) เพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งมีบรรยากาศแบบเป็นกันเอง ซึ่งนักศึกษาสามารถฝากคำถามหรือข้อสงสัยจากการเรียนในชั้นเรียนให้ผู้สอนเข้ามาตอบ

3) เพื่อเป็นช่องทางให้นักศึกษาฝึกการออกเสียงนอกชั้นเรียน จากการฟังคำอธิบายของผู้สอนโดยการไลฟ์ผ่านกลุ่มเฟซบุ๊กตามเวลาที่นัดหมายกัน และการฟังไฟล์เสียงต้นแบบเจ้าของภาษาอังกฤษซึ่งบันทึกจากเว็บไซต์พจนานุกรม Oxford Learner's Dictionaries แบบออนไลน์ และโพสต์ลงในกลุ่มเฟซบุ๊ก เพื่อให้นักศึกษาสามารถบันทึกไว้ฟังแบบออฟไลน์ได้ และสามารถเข้ามาฟังการสอนจากวิดีโอไลฟ์ที่ผู้สอนโพสต์ไว้ในกลุ่มในภายหลังได้

2.3 จัดทำแบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเลือกคำศัพท์จากบทเรียนหัวข้อละ 30 คำ ซึ่งครอบคลุมเสียงเป้าหมายในแต่ละหัวข้อที่อยู่ในบทเรียน

2.4 ผู้สอนทดสอบนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บท ภายหลังจากการฝึกการออกเสียงโดยฟังการสอนจากวิดีโอไลฟ์ที่ผู้สอนโพสต์ไว้ในกลุ่มในแต่ละบท โดยบันทึกเสียงการออกเสียงของนักศึกษาและบันทึกเป็นไฟล์เสียงของแต่ละบุคคลเพื่อใช้ในการให้คะแนน

2.5 นักศึกษาทำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การให้คะแนนการทดสอบการออกเสียง โดยผู้วิจัยให้คะแนนครั้งที่ 1 จากการฟังและให้คะแนนความถูกต้องของการออกเสียงในขณะที่สอบออกเสียง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ออกเสียงถูกต้องได้ 1 คะแนน และออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน และมีการประเมินคะแนนซ้ำหลายรอบจากการฟังไฟล์เสียงของแต่ละบุคคลที่ได้บันทึกไว้ และเปรียบเทียบกับผลการออกเสียงของเจ้าของภาษาอังกฤษจากไฟล์ที่โพสต์ในกลุ่มเฟซบุ๊กให้นักศึกษาฝึกออกเสียง เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือของผู้ประเมิน (intra-rater reliability) และตรวจสอบความถูกต้องของการให้คะแนนทดสอบการออกเสียงโดยการสะท้อนให้เห็นความผันแปรในการวัดในกรณีผู้ประเมิน 1 คน และทำการวัดค่า 2 ครั้ง(สายวรุณ สุกง่า, เอกสิริ แก่นศักดิ์ศิริ และ อุทุมพร โดมทอง, 2563)

2. สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนทดสอบการออกเสียง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70% และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (one sample t-test) ส่วนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดเจตคติ ใช้คำนวณค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย ค่าความถี่และค่าร้อยละ ส่วนระดับคะแนนจากแบบวัดเจตคติ ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบวัดเจตคติ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาสัตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสัตศาสตร์ภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสัตศาสตร์ภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กกลุ่มที่ผู้สอนสร้างขึ้นชื่อกลุ่ม “สัตศาสตร์ภาษาอังกฤษ ค.บ.” และให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชานั้นทุกคน จำนวน 52 คน เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีกลุ่มเดียว และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษา

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	M	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	52	50	37.46	5.78	74.92	3.07*	0.0017

จากตารางที่ 1 พบว่าการทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชาสัตศาสตร์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.46 คะแนนจากคะแนนเต็ม 50 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 74.92 และเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างเกณฑ์ 70% กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การประเมินเจตคติของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน เป็นเพศชายจำนวน 13 คน (ร้อยละ 25) เพศหญิงจำนวน 39 คน (ร้อยละ 75) มีอายุอยู่ในช่วง 19 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 73.08) รองลงมา 20 ปี (ร้อยละ 17.31) และ 18 ปี (ร้อยละ 9.61) โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 19.08 ปี ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มย่อย

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	13	25
หญิง	39	75
รวม	52	100.00
2. อายุ		
18 ปี	5	9.61
19 ปี	38	73.08
20 ปี	9	17.31
รวม	52	100.00

2.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก

จากแบบสอบถามในหัวข้อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการใช้กลุ่มเฟซบุ๊ก ในการเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก โดยนักศึกษาเลือกตอบว่าเคยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มเฟซบุ๊กมากที่สุด (ร้อยละ 98.08) นักศึกษาเคยกดชื่นชม/ถูกใจหรือความรู้สึกอื่น (ร้อยละ 96.15) นักศึกษาอ่านข้อความที่อาจารย์โพสในกลุ่มทุกครั้ง (ร้อยละ 94.23) อ่านบางครั้ง (ร้อยละ 5.77) โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ทุกครั้ง (ร้อยละ 96.15) ฟังบางครั้ง (ร้อยละ 3.85) และนักศึกษาฝึกออกเสียงจากการฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ที่อาจารย์โพสในกลุ่มซ้ำ ๆ เรื่อย ๆ มากที่สุด (ร้อยละ 92.31) โดยไม่มีผู้เลือกตอบในหัวข้อฟังผ่าน ๆ แต่ไม่เคยฝึกออกเสียงตาม (ร้อยละ 0) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เฟซบุ๊กของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
1. นักศึกษาเคยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น(comment) ในกลุ่มเฟซบุ๊ก “สหศาสตร์ภาษาอังกฤษ ค.บ.” หรือไม่		
เคย	51	98.08
ไม่เคย	1	1.92
รวม	52	100.00
2. นักศึกษาเคยกดชื่นชอบ/ถูกใจ (Like) หรือความรู้สึกอื่น ๆ หรือไม่		
เคย	50	96.15
ไม่เคย	2	3.85
รวม	52	100.00
3. นักศึกษาอ่านข้อความที่อาจารย์โพสในกลุ่มบ่อยเพียงใด		
อ่านทุกครั้ง	49	94.23
อ่านบางครั้ง	3	5.77
ไม่เคยอ่านเลย	0	0
รวม	52	100.00

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
4. นักศึกษาฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ที่อาจารย์โพสในกลุ่มบ่อยเพียงใด		
ฟังทุกครั้ง	50	96.15
ฟังบางครั้ง	2	3.85
ไม่เคยฟังเลย	0	0
รวม	52	100.00
5. นักศึกษาฝึกรอกเสียงจากการฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ที่อาจารย์โพสในกลุ่ม มาน้อยเพียงใด		
ฟังซ้ำ ๆ เรื่อย ๆ	48	92.31
ฟัง 1 รอบ	3	5.77
ฟังบ้างไม่ฟังบ้าง	1	1.92
ฟังผ่าน ๆ แต่ไม่เคยฝึกรอกเสียงตาม	0	0
รวม	52	100.00

2.3 เจตคติต่อการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาสัตวศาสตร์ภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจเจตคติจากแบบประเมินเจตคติต่อการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
ในรายวิชาสัตวศาสตร์ภาษาอังกฤษ พบว่า หัวข้อการประเมินที่มีระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วยให้
ฝึกฝนได้ด้วยตนเองได้บ่อยครั้งตามที่ต้องการตามความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน ($M=4.65$, $S.D.=0.56$)
รองลงมาคือ ทำให้มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพร้อมกัน ($M=4.63$, $S.D.=0.53$) และมีความสะดวกใน
การเรียนรู้ได้เมื่อมีเวลาว่างและสามารถเรียนรู้ที่ใดก็ได้ ($M=4.56$, $S.D.=0.64$) ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มากที่สุด โดยระดับความคิดเห็นจากหัวข้อประเมินอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด ได้แก่

- เป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่อาจารย์ชี้แนะ
- ช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้นช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน
- ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความน่าสนใจและเป็นกันเองมากยิ่งขึ้น
- มีการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาระหว่างอาจารย์ผู้สอน
- ทำให้สามารถเข้าถึงอาจารย์ผู้สอนได้ง่ายขึ้น
- บทเรียนจากการไลฟ์เฟซบุ๊กทำให้สามารถโต้ตอบกับผู้สอนได้โดยฉับพลัน
- นักศึกษามีความรู้สึกว่าวิชาสัตวศาสตร์ไม่ได้ยากอย่างที่เคียดคิดไว้ เนื่องจากมีการจัดการเรียนรู้
เพิ่มเติมโดยผ่านเฟซบุ๊กเพื่อช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น
- ช่วยให้นักศึกษามีความผ่อนคลายและไม่เกร็ง ลดความตึงเครียดในการเรียน

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นจากการประเมินเจตคติต่อการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาสัตวศาสตร์ภาษาอังกฤษ

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1	เป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่อาจารย์ชี้แนะ	4.42	0.61	มาก

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (<i>S.D.</i>)	ระดับความ คิดเห็น
2	ช่วยกระตุ้นในนักศึกษาที่มีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนการสอน	4.38	0.60	มาก
3	ช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.42	0.70	มาก
4	ช่วยสร้างความรับผิดชอบในการทำงานมากขึ้น เช่น อาจารย์ติดตามงานทางเฟซบุ๊ก เป็นต้น	4.52	0.54	มากที่สุด
5	ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความ น่าสนใจและเป็นกันเองมากยิ่งขึ้น	4.23	0.73	มาก
6	ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และ นักศึกษามีความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น	4.21	0.78	มาก
7	มีการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ระหว่างอาจารย์ผู้สอน	4.23	0.65	มาก
8	ช่วยให้นักศึกษามีความผ่อนคลายและไม่เกร็ง ลดความตึงเครียดในการเรียน	4.17	0.79	มาก
9	ช่วยให้มีความกล้าในการถามคำถาม เนื่องจาก ไม่มีการเผชิญหน้ากับอาจารย์	4.15	0.67	มาก
10	มีความสะดวกในการเรียนรู้ได้เมื่อมีเวลาว่าง และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่	4.56	0.64	มากที่สุด
11	ทำให้สามารถเข้าถึงอาจารย์ผู้สอนได้ง่ายขึ้น	4.21	0.67	มาก
12	ช่วยให้ได้ฝึกฝนได้ด้วยตนเองได้บ่อยครั้งตามที่ ต้องการตามความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน	4.65	0.56	มากที่สุด
13	ทำให้มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พร้อมกัน	4.63	0.53	มากที่สุด
14	บทเรียนจากการไลฟ์เฟซบุ๊กทำให้สามารถ โต้ตอบกับผู้สอนได้โดยฉับพลัน	4.19	0.60	มาก
15	นักศึกษามีความรู้สึกว่าวิชาสัตวศาสตร์ไม่ได้ยาก อย่างที่เคียดคิดไว้ เนื่องจากมีการจัดการเรียนรู้ เพิ่มเติมโดยผ่านเฟซบุ๊กเพื่อช่วยให้เข้าใจ บทเรียนมากยิ่งขึ้น	4.19	0.69	มาก
		4.35	0.65	มาก

2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เฟซบุ๊กส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางหนึ่งในการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนทำให้สะดวก สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และสามารถฟังบทเรียนการออกเสียงได้ซ้ำหลาย ๆ ครั้งตามความต้องการเมื่อมีเวลาว่าง โดยบทเรียนที่สอนในไลฟ์ทำให้

นักศึกษาย้อนกลับมาฟังซ้ำหรือดูย้อนหลังได้ หากอินเทอร์เน็ตมีปัญหาระหว่างที่อาจารย์ไลฟ์หรือสามารถฝากคำถามเกี่ยวกับบทเรียนไว้ให้อาจารย์ตอบได้ โดยข้อเสนอแนะบางส่วนจากแบบสอบถาม ได้แก่

- ให้นักเรียนรู้จักตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในการแจ้งข่าวสารทางเฟซบุ๊ก และสามารถฟังซ้ำได้หลาย ๆ ครั้งเมื่อมีเวลาว่าง

- รู้สึกชอบที่อาจารย์สามารถให้นักศึกษาเรียนรู้ได้จากเฟซบุ๊กที่อาจารย์ Live สอน แม้ว่าตอนนั้นจะอยู่ที่ไหนก็สามารถฟังและเรียนรู้ได้

- อยากให้เสียงดังเพิ่มมากขึ้นและก็อยากเห็นหน้าอาจารย์ตอนไลฟ์ด้วยค่ะ ตอนอาจารย์ไลฟ์เสียงเบาไปค่ะอยากให้เสียงชัดมากกว่านี้ค่ะ

- อยากให้อาจารย์ Live ไวซ์ขึ้น บางครั้งดึกไปหน่อย และเสียงเบาไป บางคำฟังไม่ชัดเท่าไร

- อยากให้อาจารย์มีการเร่งเสียงให้ดังกว่านี้ เพราะเหมือนมีเสียงรบกวนอย่างอื่นค่ะ

- การใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อการสอนอีกช่องทางหนึ่งนั้นดีมากค่ะ เพราะสะดวกต่อการเรียนรู้ เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา หากฟังไม่ชัดก็สามารถเปิดซ้ำเพื่อทำความเข้าใจได้ตามที่เราต้องการ

- การสอนผ่านไลฟ์เฟซบุ๊กเป็นเรื่องดี เพราะผู้เรียนเข้าถึงได้ง่าย แต่อาจจะไม่ได้ราบรื่นเพราะบางครั้งอาจมีปัญหา เช่น อินเทอร์เน็ตไม่ทำงาน ดูไลฟ์กระตุก ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้สอนได้ทันที ต้องมาดูทีหลัง แต่นั่นก็ถือเป็นข้อดี เพราะสามารถดูย้อนหลังได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กพบว่า นักศึกษา การทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.46 คะแนนจากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.92 และเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับคำตอบของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เฟซบุ๊กของนักศึกษาซึ่งพบว่านักศึกษาทั้งหมดมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้เฟซบุ๊ก ร้อยละ 100 โดยจากคำตอบจากคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการใช้เฟซบุ๊กเกี่ยวกับการอ่านข้อความที่อาจารย์โพสในกลุ่ม การฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ และการฝึกออกเสียงจากการฟังบทเรียนจากเฟซบุ๊กไลฟ์ที่อาจารย์โพสในกลุ่ม พบว่า ไม่มีผู้ตอบว่าไม่เคยอ่าน ไม่เคยฟังเลย และไม่เคยฝึกออกเสียงตามเลย ดังนั้นการใช้เฟซบุ๊กจึงเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาเนื่องจากลดการเผชิญหน้ากับผู้สอนโดยตรงจึงไม่กล้าออกเสียง และสามารถฝึกออกเสียงได้ตามความต้องการและความสามารถของตนเอง ตลอดจนช่วยลดความเขินอายในการออกเสียงตามอาจารย์ในห้องเรียนได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Suthiwartnarueput & Wasanasomsithi (2012) ซึ่งพบว่านักศึกษามีความกล้ามากขึ้นในการถามคำถามในกลุ่มเฟซบุ๊ก เนื่องจากไม่ต้องใช้ชื่อจริง จึงไม่มีใครรู้ว่าเป็นใคร

2. จากการประเมินเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กพบว่า หัวข้อการประเมินที่มีระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วยให้ได้ฝึกฝนได้ด้วยตนเองได้บ่อยครั้งตามที่ต้องการตามความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคน รองลงมาคือ ทำให้มีความสะดวกในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพร้อมกัน และมีความสะดวกในการเรียนรู้ได้เมื่อมี

เวลาว่างและสามารถเรียนรู้ที่ใดก็ได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยระดับความคิดเห็นจากหัวข้อประเมินอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เช่น เป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่อาจารย์ชี้แนะช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้นช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนและช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความน่าสนใจและเป็นกันเองมากยิ่งขึ้นซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กประกอบบทเรียนนอกชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Baran (2010) ซึ่งพบว่ามากกว่า 60% ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าการได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านทางเฟซบุ๊กช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนได้ ส่วน Boyd & Ellison (2007) พบว่าบทเรียนที่มีการผสมผสานกับเฟซบุ๊กทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น และBlattner & Lomicka, 2012 ซึ่งศึกษาผลการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการสอนภาษาและเจตคติของนักศึกษาต่อการใช้เฟซบุ๊กเพื่อการเรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติในเชิงบวกต่อการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนภาษาเพราะสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้ในสถานการณ์ที่เป็นกันเอง ไม่เครียด ทำให้รู้สึกผ่อนคลายในการใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนซึ่งอาจเป็นผลจากความชอบของนักศึกษาส่วนใหญ่ในการใช้เฟซบุ๊กในการติดตามข่าวสารจากเพื่อน การโพสรูปภาพของตนเอง รูปภาพอาหารหรือสถานที่ หรือเป็นช่องทางในการระบายความรู้สึก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้เฟซบุ๊กซึ่งเป็นเครือข่ายออนไลน์ที่นักศึกษาชื่นชอบและใช้อยู่เกือบตลอดเวลาเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่นักศึกษาารู้สึกว่าเรียนยาก ทำให้บทเรียนมีความสนุกมากขึ้นและง่ายต่อการเข้าใจ ตลอดจนเหมาะสมกับวิถีการดำรงชีวิตของเด็กยุคใหม่จึงสามารถเข้าถึงนักศึกษาได้ง่ายขึ้น จึงทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกอยากเรียนในรายวิชานี้และสามารถเรียนรู้ได้นอกชั้นเรียน เรียนรู้ได้ซ้ำเรื่อย ๆ หากไม่สามารถตามเพื่อนได้ทันในชั้นเรียนปกติอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Rios & Campos (2015) และ Xodabande (2017) ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการออกเสียงดีขึ้นเนื่องจากสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ที่ไหนก็ได้ จากมือถือของตนเอง สามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ได้ และ Setter & Jenkins (2005) ซึ่งกล่าวว่าเอกสารการสอนการออกเสียงควรจะมีพร้อมใช้สำหรับผู้เรียนได้ใช้ฝึกได้ตลอดเวลาซึ่งสามารถทำได้ด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และแอปพลิเคชัน นอกจากนี้กิจกรรมออนไลน์ทางเฟซบุ๊กยังสามารถช่วยแก้ปัญหาเวลาเรียนในชั้นเรียนไม่พอ และช่วยทำให้การเรียนน่าสนใจขึ้นสำหรับคนรุ่นใหม่ซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่อกชั้นเรียนในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และชอบการใช้เทคโนโลยี(AbManan, Ashaari, Alias & Pandian, 2012)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การใช้เฟซบุ๊กในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาอื่น อาจจะต้องมีการเลือกใช้รูปแบบ วิธีการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของรายวิชานั้น นอกเหนือจากการใช้เฟซบุ๊กเพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งอาจใช้การถามความคิดเห็นเบื้องต้นของผู้เรียนแต่ละกลุ่มว่าต้องการเรียนในรูปแบบใด เพื่อให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนโดยใช้เฟซบุ๊กที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การใช้เฟซบุ๊กไลฟ์ควรใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะไมโครโฟนที่สามารถตัดเสียงรบกวนได้เพื่อคุณภาพเสียงที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น กล้องโทรศัพท์หรือกล้องถ่ายภาพที่ชัดเจน รวมทั้งยังต้องมีการกำหนดวัน เวลา ที่แน่นอนในการไลฟ์เพื่อให้นักศึกษาเตรียมตัวในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง เพื่อให้มีคุณภาพเสียงและภาพที่ชัดเจนไม่กระตุก

เอกสารอ้างอิง

- กุลชัยกุลตวนิช, ชุติวัดน์ สุวัตถิพงษ์, นवलลอ ทวิชศรี, เกษมสันต์ สกฤษรัตน์. (2554). *เฟสบุ๊ค: การจัดการเรียนการสอนผสมผสานตามแนวคิดโซเซียลคอนสตรัคติวิสต์ (Social Constructivism)*. สืบค้น 21 ธันวาคม 2560, จาก http://www.niteschan.com/nec2011/2_Day%201/E1/E1_11_91.pdf
- ระวี แก้วสุกใส และชัยรัตน์ จุสปาโล. (2556). เครือข่ายสังคมออนไลน์: กรณีเฟสบุ๊ค (Facebook) กับการพัฒนาผู้เรียน. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 5(4), 195-205.
- วัชรพงษ์ หวันสมาน. (2558). *ผลของการใช้เฟสบุ๊คเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา.
- วรรณพร กลิ่นบัว. (2553). *การสร้างเครือข่ายทางสังคมผ่าน www.facebook.com ของกลุ่มวัยทำงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ.
- สายวรุณ สุกก่า, เอกสิริ แก่นศักดิ์ศิริ และ อุทุมพร โดมทอง. (2563). *สหสัมพันธ์ภายในชั้น*. สืบค้น 15 เมษายน 2563, จาก http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/02_5_Intraclass-Correlation.pdf
- แอนณา อิมจำลอง และวิไลวรรณ จงวิไลเกษม. (2556). การใช้เฟสบุ๊คเป็นช่องทางการสื่อสารการเรียนการสอนทางด้านนิเทศศาสตร์. *วารสารนิเทศศาสตร์ธุรกิจบัณฑิตย์*, 7(1), 75-93.
- AbManan, N.A., Ashaari Alias, A., & Pandian, A. (2012). Utilizing a social networking website as anESL pedagogical tool in a blended learning environment: An exploratory study. *International Journal of Social Sciences*, 2(1), 2-9.
- AlSaleem, B.I. (2018). The effect of Face book activities on enhancing oral communication skills for EFL learners. *International Education Studies*, 11(5), 144-153.
- Al-Tamimi, M.F., Al-Khawaldeh, A.H., Al Natsheh, H.I.M., &Harazneh, A.A. (2018). The effect of using Face book on improving English language writing skills and vocabulary enrichment among University of Jordan sophomore students. *Journal of Social Sciences*, 7(3), 187-214.
- Baran, B. (2010). Facebook as a formal instructional environment. *British Journal of Educational Technology*, 41(6), 146-149.
- Blattner, G., & Fiori, M. (2009). Face book in the language classroom: Promises and possibilities. *Instructional Technology and Distance Learning (ITDL)*, 6(1), 17-28.
- Blattner, G., &Lomicka, L. (2012). *Facebook-ing and the social generation: A new era of language learning*. Alsic, (Apprentissage des langues et systèmesd'information et de communication), 15(1). Retrieved December 20, 2017, from <http://alsic.revues.org/2413>
- Bowman, N.D., &Akcaoglu, M. (2014). "I see smart people!": Using Facebook to supplement cognitive and affective learning in the university mass lecture. *Internet and Higher Education*, 23, 1-8.
- Boyd, D.M., & Ellison, N.B. (2007). Social network sites: Definition, history and scholarship. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 13(1), 210-230.

- Charlton, P., Magoulas, G., & Laurillard, D. (2012). Enabling creative learning design through semantic technologies. *Technology, Pedagogy and Education, 21*(2), 231-253.
- George, D., & Mallery, P. (2003). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference 11.0* (4th ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Gilbert, J. (2008). *Teaching Pronunciation Using the Prosody Pyramid*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harmer, J. (2015). *The practice of English language teaching* (5th ed.). Harlow: Pearson Education.
- Hismanoglu, M. (2006). Current perspectives on pronunciation learning and teaching. *Journal of Language and Linguistic Studies, 2*(1), 234-239.
- Livingstone, S. (2008). Taking risky opportunities in youthful content creation: Teenagers' use of social networking sites for intimacy, privacy and self-expression. *New Media and Society, 10*(3), 393-411.
- Madge, C., Meek, J., Wellens, J., & Hooley, T. (2009). Facebook, social integration and informal learning at university: "It is more for socialising and talking to friends about work than for actually doing work". *Learning Media and Technology, 34*(2), 141-155.
- Mbah, E., Mbah, B., & Iloene, M. (2014). Podcasts for learning English pronunciation in Igboland: Students' experiences and expectations. *The EuroCALL Review, 22*, 57-68.
- Moore, M. (2020). **Number of Facebook users in Thailand from 2015 to 2022 (in millions)**. Retrieved February 29, 2020, from <https://www.statista.com/statistics/490467/number-of-thailand-facebook-users/>
- Rezende da Cunha Jr., F., van Kruistum, C., & van Oers, B. (2016). Teachers and Facebook: Using online groups to improve students' communication and engagement in education. *Communication Teacher, 30*(4), 228-241.
- Rios, J.A. & Campos, J.L.E. (2015). The role of Facebook in foreign language learning. *Revista de Lenguas Modernas, 23*, 253-262.
- Saengsawang, P.P. (2013). Undergraduates' learning achievement and attitudes toward learner autonomy in a fundamental English course incorporating additional Facebook group activities. *Journal of NELTA, 18*(1-2), 115-132.
- Seidlhofer, B. (2001). Pronunciation. In R. Carter & D. Nunan (Eds.), *The Cambridge guide to teaching English to speakers of other languages* (pp. 56-65). Cambridge: Cambridge University Press.
- Setter, J., & Jenkins, J. (2005). State-of-the-art review article: Pronunciation. *Language Teaching, 38*(1), 1-17.
- Shih, R.C. (2013). Effect of using Facebook to assist English for business communication course instruction. *The Turkish Online Journal of Educational Technology, 12*(1), 52-59.

- Şimon, S., Kilyeni, A., & Suci, L. (2015). Strategies for improving the English pronunciation of the 1st year “translation-interpreting” students. *Procedia-Social and Behavioral Science*, 191, 2157-2160.
- Suthiwartnarueput, T., & Wasanasomsithi, P. (2012). Effects of using Facebook as a medium for discussions of English grammar and writing of low-intermediate EFL students. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 9(2), 194-214.
- Tananuraksakul, N. (2015). An investigation into the impact of Facebook group usage on students’ affect in language learning in a Thai context. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 27(2), 235-246.
- Xodabande, I. (2017). The effectiveness of social media network telegram in teaching language pronunciation to Iranian EFL learners. *Cogent Education*, 4(1), 1-14.
- Yunus, M.M., & Salehi, H. (2012). The effectiveness of Facebook groups on teaching and improving writing: Students’ perceptions. *International Journal of Education and Information Technologies*, 1(6), 87-96.